

- розширення наукомісткого сектору економіки;
- активне впровадження інформаційно-комунікаційних технологій;
- підвищення рівня інноваційної активності;
- розвиток інноваційної свідомості;
- зростання частки наукомісткої продукції у валовому внутрішньому продукті країни;
- удосконалення і розширення спектру надання інформаційних послуг за рахунок використання сучасних комп'ютерних технологій;
- модернізація підходів до організації та провадження підприємницької діяльності тощо.

Глобалізаційні пріоритети та євроінтеграційні вектори України обумовлюють важливість підвищення рівня гнучкості національної економіки з метою оптимізованої та оперативної адаптації до актуальних світових викликів. Передусім ідеться про тенденцію формування глобального інформаційного простору, що передбачає динамічну трансформацію країнами візії стратегічного соціально-економічного розвитку з переходом від індустріально орієнтованих до інформаційно- та знаннєвомістких пріоритетів у середньо- та довгостроковій перспективі.

Сидоренко А.В., студентка гр. ФК-161

Савченко В.Ф., д.е.н., професор

Чернігівський національний технологічний університет

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Україна – потенційно багата країна яка усвідомлює себе і сприймається ззовні як політична і економічна держава, що здатна на конструктивні дії. Серед колишніх республік СРСР Україна успадкувала один з кращих наборів вихідних ресурсів. Основа української економіки – у часи СРСР був сформований капітал, отриманий власниками в незалежній Україні в період проведення масової приватизації.

Головний показник, який характеризує стан економіки країни – річні обсяги валового внутрішнього продукту. У 2015 році ВВП становив 7383 млрд грн і знизився на 9,8%. В 2016 році становище дещо покращилося – він зріс на 2,3% (рис.1).

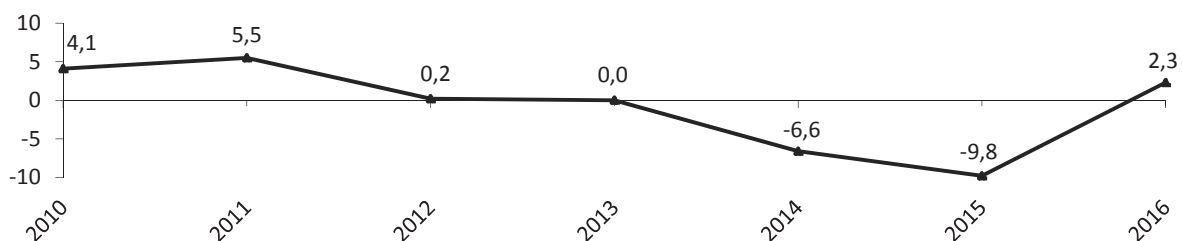

Рис.1. Обсяги ВВП (у % до попереднього року)

Економіка кожної країни – одна з найважливіших складових відображення життєдіяльності і для благополуччя соціального та економіко-політичного стану суспільства її розвиток відіграє важливу роль. Українська економіка в сучасних реаліях перебуває у дуже складних умовах: воєнні дії, невизначеність в системі політичних процесів та внутрішньонаціональна роздвоєність, економічна криза та інші фактори, що сповільнюють її зростання.

Сучасний етап поступу держави вимагає спрямувати економічну політику на скорочення існуючого розриву між Україною та розвиненими країнами, прискорення економічного розвитку шляхом здійснення структурних перетворень, значного поліпшення діяльності ринкових інститутів. Створення умов для ефективного і динамічного економічного зростання неможливе без інвестицій та інновацій, які забезпечать структурно-технологічну модернізацію вітчизняної економіки та стабільне підвищення добробуту громадян.

Основні перспективи економічного зростання нашої держави:

- покращення умов ведення бізнесу за рахунок удосконалення законодавчої бази, державна підтримка в напрямку подолання кризових явищ;
- економічне зростання у сфері виробництва конкурентоспроможних товарів;
- зміцнення конкурентної позиції малих та середніх підприємств, збільшення їх кількості шляхом підтримки та регулювання з боку держави;
- покращення інвестиційного клімату за рахунок іноземних інвестицій;
- створення бази для співпраці з іншими країнами, особливо членами Європейського Союзу, що є передумовою для розвитку підприємництва;

- скасування або різке зниження обмежень в торгівлі в рамках зв'язків «Україна – Європа» – це, у свою чергу, є базою для розширення експорту та дозволить покрити збитки товаровиробників, які втратили сегмент російського ринку, після того як українські товари пройдуть сертифікацію за європейськими стандартами;

- посилення системи контролю за поверненням сумарної експортної виручки до нашої держави, а також її обміном в більшій мірі – це чинники, що є передумовою укріплення курсу національної валюти у короткостроковій перспективі. В разі покращення ситуації на Сході України може відбутися відмова на валютному ринку від інструментів адміністративного регулювання;

- інфляція – не лише негативний фактор, але і мотив для інтенсифікації українського товаровиробництва. Якщо збільшиться експорт і зменшиться імпорт, це може слугувати потужним фактором для подолання кризи в економіці України у середньостроковій перспективі;

- розвиток аграрного сектору економіки, що сприятиме економічному зростанню з огляду на перспективи нарощування експортного збуту якщо буде відкритий європейський ринок.

Головним фактором економічного зростання держави є населення. Велике значення трудових ресурсів спонукає розумно і бережливо відноситися до здоров'я людини та гармонійно розвивати її здібності у власних інтересах, а також суспільства в цілому.

Другий фактор економічного зростання – створені людьми основні засоби. Працюючи, вони розвивають виробництво, розширюють його, збільшують багатство суспільства і тим самим посилюють економіку країни. Відтворених людиною засобів виробництва, технічної бази, прогресу науки і техніки та вміння все це використовувати залежать темпи економічного зростання.

Третій важливий фактор розвитку суспільного виробництва – природні ресурси. Від властивостей землі, родючості ґрунту, особливостей клімату, лісової та іншої рослинності, тваринного світу, води рік, озер, морів та океанів, багатств земних надр, чистоти повітря залежать темпи зростання виробництва і благополуччя людей. При цьому доцільно зазначити, що присутність всіх трьох факторів дуже важлива, оскільки вони доповнюють один одного.

Українську економіку в сучасних трансформаційних процесах можна підняти на вищі щаблі розвитку, зробивши правильні орієнтири на зростання у перспективі. Зміцнюючи законодавчу базу, здійснюючи виважену державну соціально-економічну політику, стимулюючи малий та середній бізнес, підвищуючи конкурентоспроможність товарів та займаючи правильну позицію на світовому економічному просторі, Україна у довгостроковій перспективі зможе стати однією з лідируючих країн.

В нашої держави є всі необхідні передумови не тільки для зростання, але й для економічного і соціального прогресу та благополуччя. Насамперед це: значні людські, технологічні, виробничі і природні ресурси; підприємливі та освічені люди нового покоління; виробничий і науково-технічний потенціал. Зазначене послугує поштовхом для переходу до постіндустріальної економіки та зцементованого національною ідеєю українського суспільства.

Список використаних джерел

1. Новий курс: реформи в Україні 2010–2015. Національна доповідь <http://www1.nas.gov.ua/infrastructures>
2. Економіка України — аналітика, статистика, факти: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Україна у цифрах- 2014: Статистичний збірник. – К.: Державна служба статистики України, 2015. – 239 с.
4. Економічний розвиток національного господарства України: особливості та моделі в умовах постіндустріального суспільства: монографія / О. В. Пирог; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т "Львів. політехніка". – Л.: Вид-во Львів. політехніки, 2013. – 336 с.

Чорна К.О., студентка гр. Мен -161
Науковий керівник – **Полковниченко С.О.**, к.е.н., доцент
Чернігівський національний технологічний університет

РОЛЬ ГРОШОВИХ ПЕРЕКАЗІВ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ В РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Потужним ресурсом глобальних фінансових потоків, важливим джерелом надходжень грошового капіталу в країну, який можна використати для її соціально-економічного розвитку, є грошові перекази трудових мігрантів.

У загальному вигляді перекази мігрантів – це грошові доходи, надіслані ними на батьківщину і у зв'язку з якими у відправника не виникає жодних зобов'язань (на відміну від інших фінансових потоків). З огляду на це перекази мігрантів доцільно визначати як «приватні некомпенсовані трансферти», які спрямовуються резидентам країн походження трудовіміграційного потоку протягом року. Вони складаються з усіх поточних трансфертів коштів, які можуть мати як грошову, так і натуральну форму [8].

За даними Національного банку України, у 2016 р. приватними особами в країну було перераховано понад 5,4 млрд дол. США (в тому числі через офіційні канали – 4,4 млрд дол.), що на 5,3%